

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **P. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 10. 2013, č. j. 18 Ad 19/2013 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě zamítl rozsudkem ze dne 31. 10. 2013, č. j. 18 Ad 19/2013 - 27, žalobu žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 5. 2013, č. j. X, ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod.

V kasační stížnosti proti tomuto rozsudku požádal žalobce (dále jen „stěžovatel“) o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 1. 2014, č. j. 4 Ads 104/2013 - 26, žádost o ustanovení zástupce zamítl a stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení usnesení předložil Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil o tom, že v případě nepředložení plné moci bude kasační stížnost odmítnuta. Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 20. 1. 2014. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě, jež skončila dne 3. 2. 2014, a ani do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti nepředložil.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost stanovenou v § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého *„[s]těžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie“*.

Stěžovatel nedoložil, že by měl vysokoškolské právnické vzdělání, a na výzvu soudu poté, co byla zamítnuta jeho žádost o ustanovení zástupce, nepředložil plnou moc udělenou advokátu pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *„[p]okud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna,*

nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne“ (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 10. 2013, č. j. 18 Ad 19/2013 - 27, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu